

Dragi učenci!

DOMAČE BRANJE- obvestilo

Nekateri učenci ste tretjo knjigo za domače branje, Lukec in njegov škorec, že prebrali, drugi še ne. Ker so trenutno knjižnice zaprte, vam bom priskrbelo gradivo v elektronski obliki. Vsak dan boste dobili za branje nekaj strani knjige. To izkoristite tudi kot trening glasnega branja, skupno branje s starši ali večerno branje. Nič zato, če ste knjigo že prebrali, berite jo še enkrat, tokrat vsaj deloma na glas.

Uspešno delo še naprej.

Učiteljica Mateja

Pošiljam vam zadolžitve za **torek**, 31.3. 2020

matematika	Utrjevanje – DZ str. 82-83
šport	Glej navodila učiteljice Damjane
slovenščina	Primerjamo besede-sopomenke
Likovna umetnost	Risanje vzorcev
neobvezni izbirni predmet nemščina	Glej navodila učitelja Jake
DOMAČE BRANJE	Novo – vsak dan nekaj strani; besedilo spodaj!

Predura - MATEMATIKA - Utrjevanje znanja

REŠITVE nalog za ponedeljek, 30. 3. 2020

1. naloga

15	56	18	36	0	32
7	7	8	4	6	6
2 ost. 3	4 ost. 2	5 ost. 3	5 ost. 7	5 ost. 1	6 ost. 4

2. naloga

141, 164, 428, 1420, 2079

3. naloga

6m 5dm	17 dm	560 dm
5dm 4cm	23 cm	40 m
1cm 9mm	159 cm	800 cm
7m 8dm	133 cm	7 cm
4dm 3cm	14 dm	3 m

4. naloga

7.00	3.08	1.53	4.45	10.15
19.00	10.08	13.53	16.45	22.15

Danes boste znova utrjevali množenje in deljenje. **Reševali boste naloge v delovnem zvezku na strani 82 in 83 (vse naloge).**

1. ura – ŠPORT - ŠPORTNO-VZGOJNI KARTON

Tvoja naloga je, da prebereš pojasnilo, zakaj vsako leto izvajamo testiranje, da se spomniš kakšni so testi in v sedanjih okoliščinah malo prilagojeno treniraš te naloge. V tem in naslednjem tednu imaš čas, da jih vsak dan malo povadiš in seveda pripraviš prostor in pripomočke. VESELO NA DELO!

Namen spremljanja:

Spremljave telesnega in gibalnega razvoja otrok in mladine potekajo (največkrat sicer manj sistematično kot v Sloveniji) v različnih evropskih državah, pretežno na podlagi priporočene evropske zbirke merskih nalog Eurofit (Eurofit, 1993; Jürimäe in Jürimäe, 2000), posebno podatkovno zbirko telesnega razvoja pa vodi tudi svetovna zdravstvena organizacija WHO, ki na podlagi podatkov različnih držav ugotavlja indekse rasti in razvoja otrok za daljša časovna obdobja (WHO, 2011).



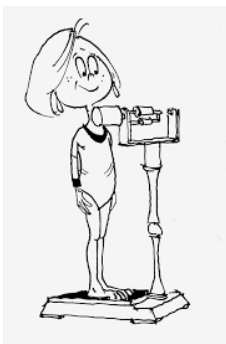
Ker je telesna zmogljivost ena najpomembnejših dejavnikov zdravja, hkrati pa v zadnjih dvajsetih letih v razvitem svetu ugotavljajo, da prihaja do velikih, predvsem negativnih sprememb v telesni zmogljivosti otrok in mladine, številni mednarodni dokumenti (npr. Resolucija ministrov, odgovornih za šolsko športno vzgojo, ki je bila sprejeta v Varšavi leta 2002 in jo je potrdila tudi slovenska vlada; glej tudi Jürimäe in Jürimäe, 2000) priporočajo državam, da na nacionalni ravni spremljajo stanje telesne zmogljivosti populacije.

(povzeto po knjigi: Marjeta Kovač, Gregor Jurak, Gregor Starc, Bojan Leskošek, Janko Strel; ŠPORTNOVZGOJNI KARTON - Diagnostika in ovrednotenje telesnega in gibalnega razvoja otrok in mladine v Sloveniji; FŠ; Ljubljana, 2011)

Torej, to orodje nam pomaga, da spremljamo naš motorični razvoj in ga skušamo ohranjati na zdravem nivoju. Kaj vse zajema? Spodaj so naštetih testi, kratka obrazložitev in ponazoritev.

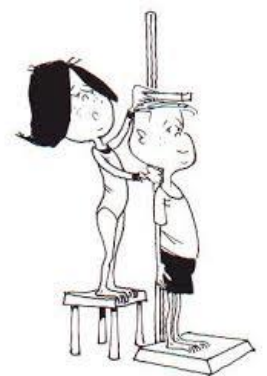
Telesna višina:

Namen meritve: Z merjenjem telesne višine ugotavljamo dolžinsko razsežnost telesa posameznika. Z vsakoletnimi meritvami ugotavljamo rast šolajoče populacije. Podatki omogočajo, da na ravni posameznika in populacije ugotavljamo, v katerem starostnem obdobju je rast pospešena in kdaj se upočasni.



Telesna teža:

Namen meritve: Z merjenjem telesne teže ugotavljamo maso (voluminoznost) telesa. Podatki omogočajo ugotavljanje prirasta telesne teže v posameznem starostnem obdobju, na ravni populacije pa z izračuni indeksov telesne mase ugotavljamo tudi stopnjo prehranjenosti populacije (delež normalno težkih, podhranjenih, prekomerno težkih in debelih).



Kožna guba:

Namen meritve: Z merjenjem kožne gube nadlahti ugotavljamo količino podkožnega maščevja.

Ta test bomo naredili v šoli, potreben je namreč poseben instrument, s katerim primemo kožno gubo.



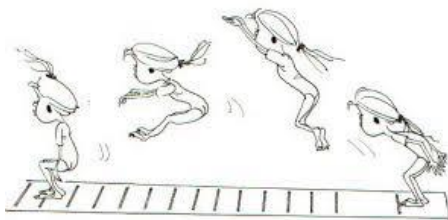
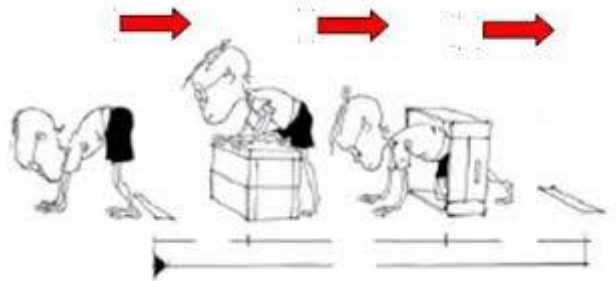
Dotikanje plošče z roko:

Namen meritve: Z nalogo merimo frekvenco izmeničnih gibov. Doma pripravljen pripomoček: Miza, na njej označite s svinčnikom (listom ali zvezkom) 2 okrogli plošči s premerom 20 cm; z najbližjimi robovi sta medsebojno oddaljeni 61 cm. Miza in stol, štoparico z natančnostjo merjenja do 1 sekunde. Vajo izvajate 20 sekund, štejemo udarce na začetni strani.

Poligon nazaj:

Namen meritve: Z nalogo merimo skladnost (koordinacijo) gibanja vsega telesa.

Nalogo izvajamo v prostoru, dolgem 12 metrov. V kolikor tega nimamo, si prilagodite manjšo dolžino in ovire.



Skok v daljino:

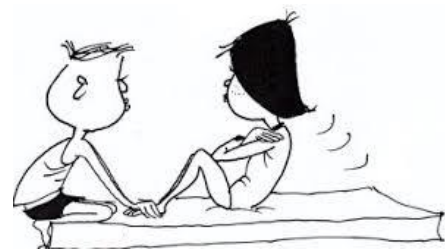
Namen meritve: Z nalogo merimo hitro (eksplozivno) moč spodnjih okončin.

Na tleh si označite začetno črto, po skoku označite pete, kjer je bil vaš doskok. Potem izmerite dolžino skoka.

Dviganje trupa:

Namen meritve: Z nalogo merimo vzdržljivost mišičnih skupin trupa.

Nalogo izvajamo 1 minuto. Pomaga ti naj družinski član, ki te prime za stopala, meri čas in šteje dvige. Ne pozabi, da se pri dvigu dotakneš kolen in pri spustu uležeš do tal.



Vesa v zgibi:

Namen meritve: Z nalogo merimo mišično vzdržljivost ramenskega obroča in rok.

V kolikor imaš kašen primeren drog doma ali v okolici hiše, lahko to izvedeš na ta način. Drugače pa poskusi vajo izvesti z držo v planku (položaj sklece), noge pri tem dvigni na posteljo. Poskusi zadržati čim dlje, maksimalno 2 minuti. Telo imej napeto – zravnano in napete trebušne mišice.

Predklon na klopici:

Namen meritve: Z nalogo merimo gibljivost telesa v smeri naprej. Pripravi si kar domači stol; 80 cm dolgo karton (desko...) na katerega nariši merilo po 1cm od zgoraj proti tlom; sredina - 40 cm, je na prstih tvojih stopal. Spusti se v predklon, družinski član naj ti pomaga pri merjenju. S konicami prstov drsiš počasi po kartonu.



Tek na 60m:

Namen meritve: Z nalogo merimo šprintersko hitrost.

Tek na 600m:

Namen meritve: Z nalogo merimo splošno vzdržljivost. Njena osnova so aerobni energijski procesi, ki so odvisni predvsem od delovanja dihalnega, srčno-žilnega sistema in krvi.

Teke bomo opravili v šoli.

2. ura – SLOVENŠČINA - Besede z enakim pomenom - sopomenke

Ob reševanju nalog boš spoznal nove besede in širil svoj besedni zaklad.

Veselo na delo!

1. V delovnem zvezku za slovenščino si **oglej** sliko, ki je na strani 29 – začetek nove teme.
2. Nato **ustno odgovori** na vprašanja od 1 do 4 na strani 30.
3. Po natančnem **branju** spodnjega besedila, **reši** naloge na strani 31 in 32 nalogo 5b. **Piši lepo** s pisanimi črkami.

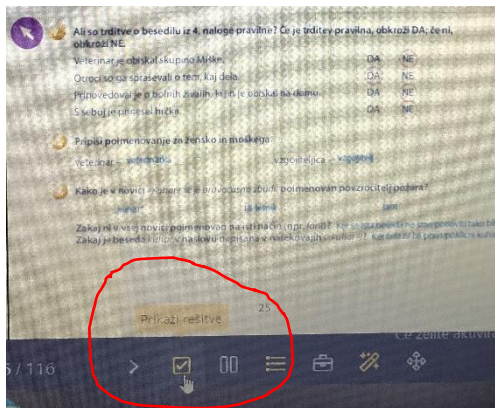
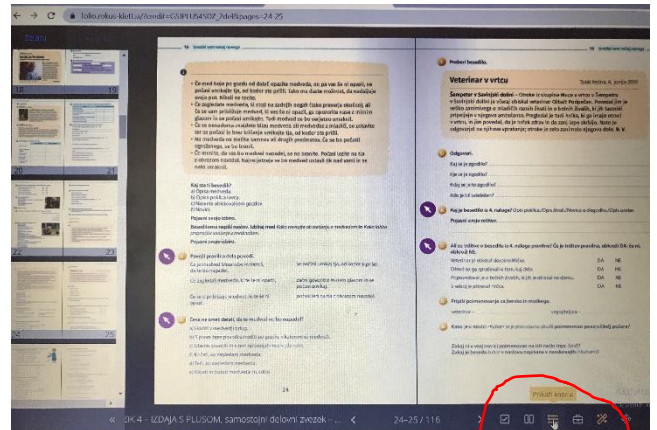
Če lahko si preveri rešitev nalog s pomočjo igradiv.

KAKO TO NAREDITE? Najbrž ste me kdaj pri pouku slovenščine opazovali, kako sem prišla do rešitev nalog in ste sami preverili.

Torej, prijavite se v sistem iRokus. Nato izberite gradivo Gradim slovenski jezik 2.

Ko se gradivo naloži, poiščite spodaj znak **PRIKAŽI STRANI** (obkrožen na sliki) in ga pritisnite. Na levem delu ekrana se vam bodo narisale strani delovnega zvezka. Izberite pravo stran.

Nato spodaj (v isti vrstici) poiščite kvadrateg kljukico. Pritisnite nanj in pokazale se bodo rešitve.



3. in 4. ura – LIKOVNA UMETNOST

Danes boste risali in enakomerno razporejali oblike v risbi.

Tehnika: flomaster

Motiv: enakomerno ponavljajoči se vzorci

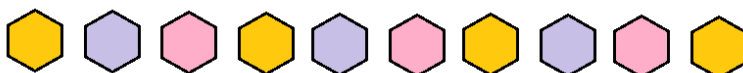
PONAVLJANJE PO OBLIKI



PONAVLJANJE PO VELIKOSTI

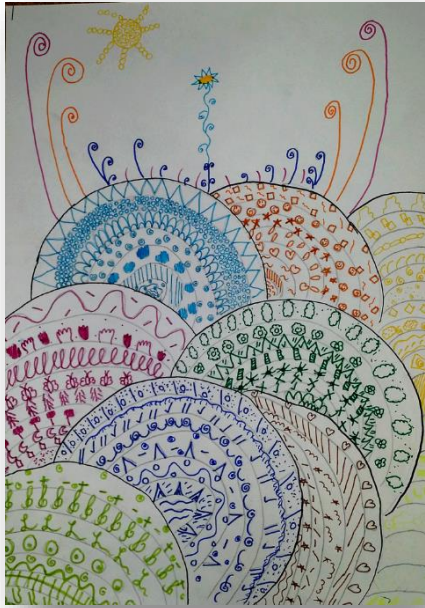


PONAVLJANJE PO BARVI



TVOJA NALOGA:

Na list s flomastri različnih barv nariši enakomerno ponavljajoče se vzorce. Naj bodo različnih oblik in velikosti. Spodnji sliki sta za lažjo predstavljenost.



5. ura - NIP NEM 1

Hallo! Wie geht's? Upam, da si si ogledal videe, ki sem ji prejšnjič dodal k zadolžitvam, saj si tako lahko tudi slišal izgovorjavo besed, ki si si jih zapisal v zvezek.

Za uvod: Učenka Urška me je spomnila na eno napako v prejšnjih zadolžitvah, in sicer pri nemškem zapisu besede »umazan«. Poiščite jo in popravite. Pravilen zapis bi moral biti **SCHMUTZIG**, trenutno pa imate zapisano nekoliko drugače. Prosim, popravite. Tiskarski škrti na delu 😊



No, če je bil tiskarski škrt prejšnjič na delu po pomoti, pa je danes zares pripravil nalogo za vas.

1) Spodaj je 10 premetank. Črke v teh besedah so premešane, vaša naloga pa je, da iz njih tvorite prave nemške pridevnike. Ko vam to uspe narediti, v zvezek te besede tudi ilustrirajte (npr. pri besedi »močan« bi narisal mišičasto roko, pri besedi »mehek« morda kakšno pero itd.)

KAKRN

HHOC

KENIL

ATL

GUNJ

LGNA

LSGANAM

SARKT

KTAL

WEHIC

2) Ponovno ti pošiljam seznam **spletnih vaj**, ki ji lahko rešiš, če ti po napornem šolskem delu ostane še kaj volje in časa za dodatne vaje. Gre za vajo pridevnikov.

<https://quizlet.com/304782908/match/embed/> (poveži)

<https://quizlet.com/304782908/learn/embed/?hideLinks> (izberi)

<https://quizlet.com/304782908/write/embed/> (natipkaj)

<https://quizlet.com/304782908/spell/embed/> (poslušaj in natipkaj)

https://www.allgemeinbildung.ch/fach=deu/Aussehen_01a.htm (izberi iz seznama)

Auf Wiedersehen! ☺



1

Nad lepo Vipavsko dolino je ležala jasna jesenska noč. Po nebu je plaval mesec, podoben velikemu zlatemu novcu. Zrcalil se je v Vipavi, ki se je tiho vila med zelenimi lokami in polji. Mesečina se je razlivala po zelenem listju drevja in po rjavih rebrih, se bleščala na stenah spečih hiš, pred katerimi so se razpenjale brajde. Igrala se je z listi košatih murv in pritlikavih smokev.

Mesečina je oblivala tudi belo vas, ki stoji na prijaznem holmu sredi doline. S korci krite hiše, tesno druga ob drugi kot kokoši na gredi, so se svetile kot podnevi. Vsa svetla je bila tudi borna kočna na samoti za vasjo. Spodaj je bila kovačija, a nad kovačijo kuhinja in izba.

Mesec je pokukal skozi okno v kočno. Zagledal je posteljo, ki je stala ob steni. Na nji je ležala mati Marjeta. Zagnjena je bila do ust, izpod odeje ji je gledal šilast nos. Njen sin Lukec je ležal na široki klopi pod oknom. Eno roko je držal pod glavo, a usta je imel odprta, kakor da sanja o pečenih golobih, ki mu letijo v grlo.

Mesec je dolgo gledal Lukca in se mu smehljaj. In kakor da deček čuti njegov pogled, se je zganil v spanju. Narahlo je odprl oči in za trenutek pogledal v svetlo oblo. Zdelo se mu je, da mu visi prav nad glavo rumen in dišeč kolač. Ko je zopet zaprl oči, ga je razločno videl v sanjah. Iztegnil je roke, ga zgrabil in nesel k ustom. Ugriznil ga je, sladek okus se mu je razlil po grlu. Ta kolač je imel čudovito moč, o kakršni se bere samo

v bajkah. Pojedel ga je, že mu je tičala na glavi čudodelna čepica, ki ga je pokrivala prav do velikih ušes. Kdor ima tako čepico, se mu izpolni vsaka želja.

To je Lukec dobro vedel, saj je slišal in bral že nekatero pravljico. In četudi je vse doživljal le v sanjah, mu je od veselja poskočilo srce. Včasih si je srčno želel, da bi imel perutnice in bi mogel letati po zraku, kamor bi se mu zahotelo. Komaj je imel čepico, že mu je prišla ta želja. In glej, v hipu so mu zrasle perutnice.

»Hej!« je vzkliknil in odletel skozi okno.

Plaval je kot orel in se spustil na zeleno trato sredi temnega gozda. Okrog in okrog so stala visoka drevesa. Sredi jase je ležalo jezerce. Bilo je tako majhno, da je Lukčeva senca padala prav na drugi breg, in tako okroglo in jasno kot ribje oko.

Lukcu se je zdelo kot zrcalce. »Kakšen sem v kapi?« se je radoveden vprašal. Pristopil je, da bi se pogledal na mirni gladini. A glej, preveč se je nagnil, čudodelna čepica se je pomuznila z glave in čofnila v vodo. Potegnil je veterc in kapo odpihnil na sredo jezera.

»Joj!«

Lukcu ni bilo žal le za kapo. Obšla ga je tudi bojazen, kako neki bo brez nje našel domov. Kraj, kjer je bil, mu je bil tuj, neznan. Morda je kje v Ameriki ali v Afriki.

Toda Lukec ni bil kaka mila jera, da bi se takoj kisal in pretakal solze. Zavihal si je hlače do kolen in stopil v vodo — hajdi po kapo! Toda — glej! Ko se ji je približal, se je spremenila v velikega raka. Ta se je pomaknil do njega in odprl klešče. Preden je Lukec utegnil pobegniti, ga je rak zgrabil za palec na nogi, ga tiščal in vlekel . . .

»O joj!« je zaječal ob bolečine in groze ter se prebudil iz sanj.

Pred njim je stala mati, vsa majhna, bleda in suhljata. Ona ga je bila potegnila za palec. Zdaj ga je gledala z mežikajočimi očmi.

»Zakaj tako ječiš? Vstani! Šolo boš zamudil.«

Lukec je sedel. Pomel si je oči in se kot začuden oziral okrog. V izbo je sijalo jutranje sonce. Na brajdi pred kočo je rumenelo trtno listje, med katerim so viseli težki, črni grozdi. . . Deček se je spomnil sanj in se zgrabil za glavo. Kje je čudodelna kapa? Ni je bilo. Od razočaranja mu je bilo težko pri srcu.

»Kaj se grabiš za glavo?« ga je vprašala mati. »Ali še vedno sanjaš?«

»Kapo sem imel,« je povedal Lukec. »Pa perutnice. Frlel sem kot ptica. Rak me je vščipnil v nogo. . .«

Mati ga je gledala.

»To pride od knjig, ki jih bereš,« je dejala. »Si pa že sinoči zopet dolgo žgal luč!«

Lukec se je ozrl po mizi. Na nji je ležala odprta knjiga. Pravlji-ce. Stric mu jih je bil prinesel in rekel: »Na, da se boš naučil po slovensko brati, ko samo po laško znaš.« Spočetka mu je to branje šlo težko, a kmalu mu je teklo dovolj gladko. Šolskih knjig ni posebno maral, to je res. Pravlji-ce pa so ga priklepale k mizi.

Ni bil ugriznil v kolač, ni imel čudodelne kape ne perutnic. Tudi jezerca ni videl in rak ga ni uščipnil. . . Bile so le sanje. Sedel je, zvonil z nogami in gledal mater.

»V skledi je voda,« je dejala mati. »Glej, da se boš umil! Ne pozabi na nos in na ušesa!«

»Saj nisem umazan,« je rekel.

Lukec se ni rad umival. Z rokami je potegnil dvakrat čez lica, enkrat čez nos in čez ušesa. Na vrat in na čelo je čisto pozabil.

Ko se je brisal, je vprašal:

»Kje je škorec?«

»Na vrtu. Mar misliš, da spi tako dolgo kot ti?«

Lukec si je s prsti počesal lase. Nato je stopil na prag.

»Klepec!« je poklical. »Klepec!«

Tako je bilo ime klepetavemu in stikavemu škorcu. To ime ni imelo nič opraviti z junakom Petrom Klepcem, ki je ruval drevesa in z njimi mlatil sovražnike. Škorcu so sprva rekli Klepetec, a Lukec mu je skrajšal ime v Klepec.

Ptič je razkoračen stal na vrtu. Pravkar je bil s kljunom obrnil plast suhega listja pod grmom in stikal za črvi. Na klic je pritekel in veselo vpil:

»Luka! Luka!«

Druge besede je ptič rad pozabljal, to ime pa si je dobro zapomnil.

Deček je vzel škorca na ramo. Ta je vtaknil kljun v dečkovo uho, kakor da mu je nekaj pošepnil ali pogledal, če se je dobro umil. Nato je segel s kljunom na glavo, zgrabil šop las in potegnil.

»Aj!« je zavpil Lukec.

Ptič je veselo zakričal. Nato je zamijavkal kot maček in zabevskal kot psiček. V izbi je poskočil na mizo, kjer sta se kadili dve skodelici kave. Piknil je po kruhu.

»Proč!« ga je zapodila mati. »Vse mi boš ponesnažil!«

»Potep, potep!« se je razhudil Klepec.

Stopil je do Lukca. S pogledom mu je štel žlice, ki jih je nosil v usta.

»Lukec, po šoli boš stopil na pošto,« je rekla mati. »Tam je neko pismo zame. Prinesi ga!«

»Kaj mi boste dali za to?« je vprašal Lukec.

»Kaj ti bom dala? Ali ni grdo, da si tak z materjo? Morda je pisal oče. Če pojdeva za njim v Ameriko, mu vse povem. Vsak dan manj me ubogaš.«

»Vedno piše, da pojdeva v Ameriko, a nikoli ne greva.«